

Sárbogárd, 1882. április 15. – Sárbogárd, 1959. november 27.

Szegényparaszti családból származott. Gyermekként mezőgazdasági napszámosként dolgozott nagygazdáknál és földbirtokokon. Bekapcsolódott a századfordulós agrárszocialista mozgalom Fejér megyei akcióiba. 1903-ban Pesterzsébetre ment, a fegyvergyárban helyezkedett el segédmunkásként. Tagja lett a gyári vasasszakszervezeti szövetségnek, 1905-ben műhelybizalminak választották. 1907-ben, egy sztrájkőrségi tagság miatt, bíróság elé állították, de felmentést kapott. 1905–1906-ban a nagy mezőgazdasági sztrájkhullám idején ment haza szülőfalujába, hogy tapasztalataival segítse a földmunkásmozgalom szervezőit. 1914-től a háború végéig frontkatoná volt. Az őszirózsás forradalom itthon találta. A Tanácsköztársaság idején vörösőrs Sárbogárdon, a direktóriumban a pénztárosi teendőket látta el, létrehozta a Sárbogárdi Földmunkás Szakegyletet, megválasztották az egylet elnökévé. Később az öttagú községi direktóriumban is helyet kapott. A kommün bukása után Székesfehérváron a bíróság két esztendőre ítélte. Büntetése letöltése után visszament Pesterzsébetre, régi munkahelyére. Kisebbségi megszakításokkal ott dolgozott 1945-ig. A harmincas évek közepén részt vett a a Sárbogárdon jelentkező kommunista szervezkedésben. 1944-ben egy röpcédula-osztáson tettenérték, rendőri felügyelet alá helyezték. 1945 tavaszán ő kezdte el szülőhelyén az MKP helyi szervezését, a szervezet alapító titkára lett. 1945. június 24-én az Ideiglenes Nemzetgyűlés képviselőjévé választották.